

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

V. (XXI.) ÉVFOLYAM, 28. SZÁM 2010. JÚLIUS 16.

200 FORINT

A Szabadság

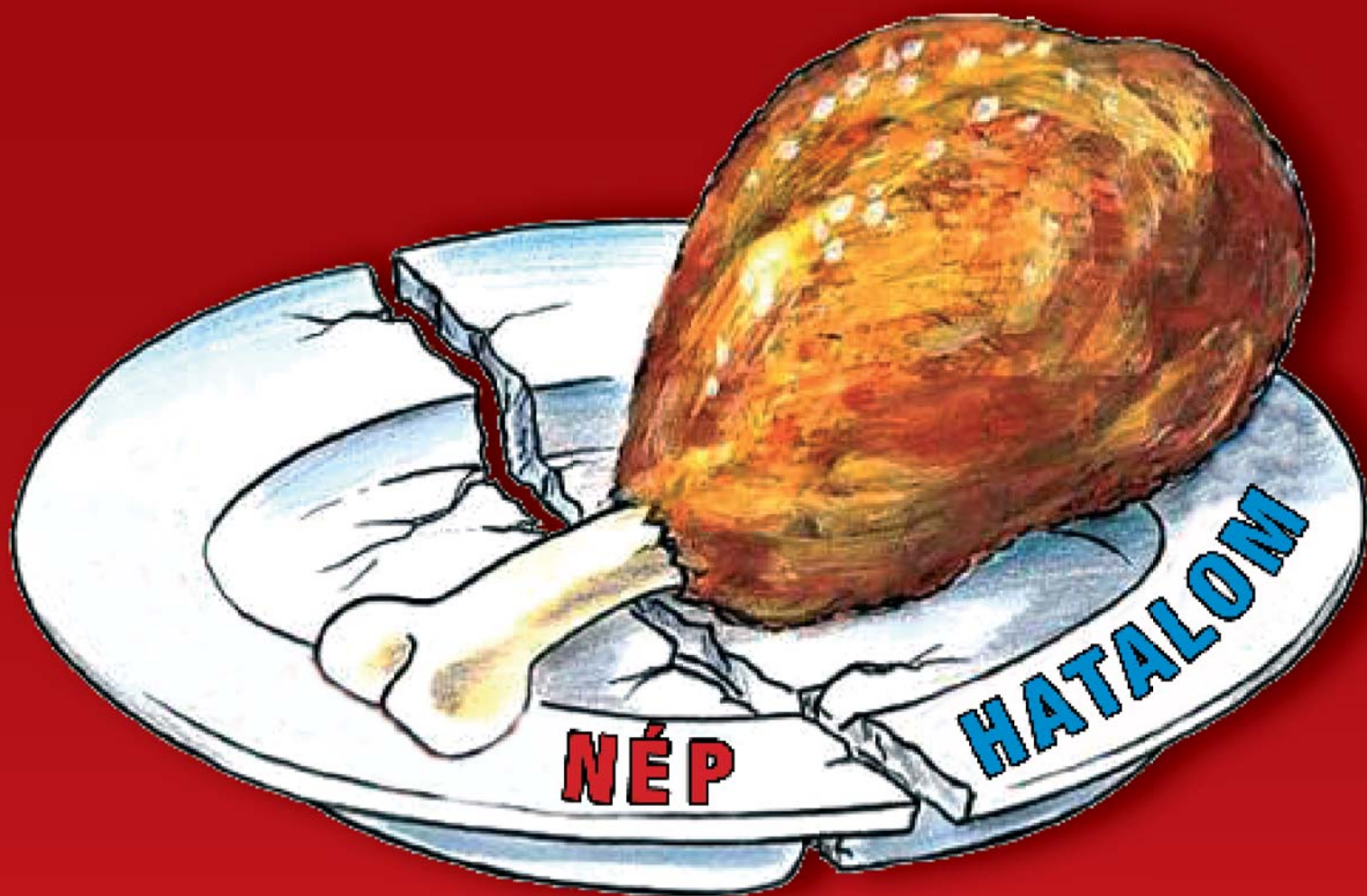
A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06(30)3071166

NINCS VÁLTOZÁS

MINDEN SZENTNEK MAGA FELÉ HAJLIK A KEZE...

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNAUNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

ERSATZ-KIRÁLYSÁG

A németek a háborúban Ersatzkaffe-nak nevezték azt a szörnyűséget, amely hasonlíthat ugyan a kávéra, de nem az. Szegényebb helyeken persze az is megteszi, de azért senki sem hiszi el, hogy ez az igazi. Szegény népünk történetében sokszor nem jutott nekünk az igaziból, s most nem csupán a kávéra gondolok. Beértük, vagy be kellett érniük a póttal, az Ersatz-cal. Horthy királysága sem volt igazi királyság, bár annak nevezték. Egy volt a kelet-európai diktatúrák közül. Az, amit most kis hazánkban szorgos kezek építgetnek, az sem igazi királyság, csak amolyan pótkirályság. A honvédelmi minisztérium a múlt héten adta hírül, hogy nyugi, tisztelt Szent Korona-hívők, királypártiak, a Honvédség tisztjei augusztus 20-án ismét a korona másolata előtt tesznek esküt. Miért? Nos, feltehetően azért, mert Isten óriásira nött állatkertjében egyesek hatalomhoz jutottak. Tudom, vannak, akik szívét kellemes melegséggel töltik el az olyan hangzatos elnevezések, mint magyar királyi miniszter, királyi titkos tanácsos és egyebek. Csakhogy ettől államunk nem lesz erősebb. Nem hiszem, hogy aprócskára zsugorított, hadseregnek becézett NATO-örzö-védő kft-nk nagyobb lesz, ha az új tiszték a korona, illetve, egy fénét, a pótkorona előtt teszik le az esküt. A bíróságok sem táltosodnának meg, ha a Szent Korona nevében ítélnének, mint egykor. Törődjünk bele, hogy nem lehetünk királyság! Nem azért nem lehetünk, mert nem lenne király-jelölt. Biztos

lenne, egy-kettőről ma is tudok. Azért nem lehetünk, mert ez a múltba visz bennünket, nekünk meg a jövőbe kéne menni. Mi lenne, ha köztársaságot építenénk? Nem pótköztársaságot! Igazit!

ÚJRAKEZDÉS ÜVEGKOCKÁJA

Az MSZP hétvégi kongresszusán szép üvegkockával lepték meg a küldötteket, az „újrakezdés üvegkockájával”. Nos, nézem, nézem, de átlátszó. Azért átlátszó, mert nincs benne semmi. Körülbelül úgy, mint ahogyan az MSZP kongresszusán sem volt semmi. Mesterházy Attila, az új elnök előadta az újrakezdés öt nagy elvét, úgy, mint modernizáció, a teljes foglalkoztatás, a társadalmi mobilitás javítása az esélyegyenlőség biztosításával, fenntartható fejlődés, a demokrácia és a szabadság védelme. Frázisok, amelyeket az emberek többsége nem ért, és nem is csoda, hogy nem ért. Az MSZP a választások elvesztése után sem vette a fáradságot, hogy a mai ember számára érthető nyelven szólaljanak meg. Akkor sem biztos, hogy odafigyeltek volna, de legalább értették volna, hogy valami kezdődik. Jó, ne legyünk telhetetlenek! – mondták sokan, akik tartalmi megújulást vártak, de már új vezetőkkel is megelégedtek volna. A káderügyek üvegkockájában sem volt semmi. A 36 éves Mesterházy-nak nem sok választása volt, mint elvállalni a pártelnökséget. Megkapta. Mindjárt megkapta hozzá elnökhelyettesként a 66 éves Balogh András-t, aki soha életében nem foglalkozott belpolitikával, lévén, hogy diplomata. „Örökösei vagyunk az

ókori Athén óta kialakult demokratikus értékeknek”, mondta, nem kis feltűnést keltve. Egykori főnöke, Kovács László is visszajött, aki még mindig sokat tudhat, ha 71 évesen igényt tart rá az újrakezdést hirdető párt. Ki is emelte mindjárt „a fiatalokat középpontba helyező pártépítést”, de megjegyezte, hogy „nem csupán a kor, hanem a tehetség is fontos a politikai pályán.” Szabadkai Tamás a maga 34 évével Sárbogárdról nyilván az átlagéletkor javítására került be, mert eddig olyan sokat nem lehetett hallani róla. Ő is mondtott egy üvegkocka-bölcsességet, mi szerint „az MSZP nem lehet Budapest pártja, ezért ő a vidéki vonal erősítéséért kíván dolgozni”. Szóval, forgathatjuk még egy darabig az üvegkockát, de mindhiába. Nem elég ráírni, hogy újrakezdés. Újra is kellene kezdeni.

CESSNA 172

Fejlődünk! Aki ennek az ellenkezőjét mondja, az vak, vagy nem akarja látni társadalmi rendszerünk vitathatatlanságát. A Fazekas Gimnáziumban, ahova jártam, az egyik tornatanárnak volt egy használt Mercedese. A Fazekas előtt egy pár évig Afrikában volt edző, onnan volt a kocsis. Volt, aki irigyelte, de senki sem csodálta. A legtöbben napirendre tértek felette. Jó lenne, ha lenne, de e nélkül még lehet élni. Szóval, a szocializmus pitiáner ügyeit össze sem lehet hasonlítani tőkés korunk nagyszerűségével. Akkoriban repülőkről álmodni sem mertünk, manapság bárkinek lehet. A múlt héten például lezuhant egy magántulajdonban lévő Cessna 172 típusú repülő. Tényleg bárki megveheti. Újonnan pottom 280 ezer dollárért meg lehet kapni. Jó, nem mondom, a kicsit használtat már 75 ezerért is odaadják. A tulajdonosa 22 éves volt. Fiatalon halt meg. Sajnálom. De, azért elgondolkozom: jó-e az, ha valakinek 22 évesen saját repülője van? Miért jó az, ha repülőgépek magántulajdonban vannak? Egyáltalán, mitől lesz emberi az ember élete?

FIDEL CASTRO ÚJRA A NYILVÁNOSSÁG ELŐTT!

Interjú sugárzott hétfőn a kubai média Fidel Castróval – az idős politikus évek óta nem szólalt meg a helyi tömegtájékoztatásban. A kubai vezető, aki augusztusban tölti be 84. életévét, a Kerekasztal nevű népszerű tévéműsor különkiadásában szerepelt, amelyet a szigetország vezető tévéállomásai sugároztak. A több mint egyórás interjú során Castro világpolitikai folyamatokról fejtette ki véleményét, beszélt Észak- és Dél-Korea konfliktusáról és az iráni helyzetről is. Azt mondta, hogy az Egyesült Államok és szövetségeseinek iráni és észak-koreai politikája atomháborúhoz vezethet. Korábban úgy vélekedett, hogy a globális konfliktust az észak-koreai válság robbanthatja ki, de ma már inkább úgy látja, hogy ez akkor következhet be, ha az Egyesült Államok és Izrael megtámadja Iránt. “Ők olyan ellenállásba ütközhetnek ott (Iránban), amelyet Irakban nem tapasztaltak” - mondta. Castro lassan beszélt, de lezseren és meggyőzően érvelt, csak ritkán pillantott a feljegyzéseire. A

kubai forradalom vezetője a múlt héten szombaton lépett a nyilvánosság elé, négy év óta először. Felkereste a havannai Nemzeti Tudományos Kutatóközpontot,

és a látogatásáról fényképek jelentek meg a kubai médiában. A felvételek és a tv-műsor megnézhető a www.cubadebate.cu internetes portálon. ■

TOVÁBB SZTRÁJKOL GÖRÖGORSZÁG

Ha csütörtök, akkor sztrájk – tréfásan akár így is jellemezhetőek lennének a mostani görög állapotok, ha a történet nem lenne véresen komoly. Múlt csütörtökön a nyugdíjreform elleni tiltakozásul vonulnak az utcára a dolgozók Görögországban: a dél körül kezdődött tiltakozó megmozdulásokkal párhuzamosan a szakszervezetek 24 órás sztrájkot hirdettek. Órákra megbénult Görögország légi közlekedése, miután a mostani sztrájkhoz a görög légiirányítók is csatlakoztak. Az Olympic Air és Aegean légitársaságok összesen 82 járatot töröltek, 109 menetrendjét módosították.

A tengerészeket tömörítő, kommunista befolyás alatt álló szakszervezet azt közölte a kikötői hatóságokkal, hogy a fő görög kikötőből, Pireuszból nem indulnak hajók és nem is érkeznek oda. Figyelemre méltó, hogy még a parlamenti személyzet is csatlakozott a sztrájkhoz, más kérdés, hogy pár nappal később a görög törvényhozás elfogadta az új nyugdíjtörvényt - a kommunisták ellenezték a korhatár drasztikus emelését és a juttatások csökkentését, a szocialisták megszavazták. Lapzártánkkor a kormány munkügyi reformja ellen kezdtek tiltakozást Görögországban. ■

Tiltakozás a hadgyakorlat ellen

Kéthetes hadgyakorlat kezdődött hétfőn Ukrajna és a NATO részvételével a Fekete-tengeren. A szárazföldi, haditengerészeti és légi hadgyakorlaton mintegy 1000 ukrán katona, valamint 12 másik ország, közöttük az Egyesült Államok, Belgium és Németország mintegy 500 katonája vesz részt - áll az ukrán védelmi minisztérium közleményében. A Sea Breeze (TengeriSzellő) kódnevű hadgyakorlatot 1997 óta tartják Ukrajnában. Tavaly a kijevi parlament nem járult hozzá a hadgyakorlathoz, 2006-ban és 2007-ben a kommunisták vezette NATO-ellenes tüntetések miatt mondtak le róla. Májusban a parlament engedélyezte az idei hadgyakorlatot. A februárban hivatalba lépett oroszbarát új ukrán elnök, Viktor Janukovics elődje politikájával felhagyva kizárta Kijev NATO-csatlakozását, de további együttműködést ígért az atlanti szövetséggel. A kommunisták nem vesznek részt az új kormányban, azonban adott kérdésben támogatják azt.

A NATO-hadgyakorlat nem ilyen, így ismét volt NATO-ellenes tüntetés a hadgyakorlat főhadiszállásául szolgáló Odessa fekete-tengeri kikötővárosban.

EZ A RENDSZER NEM A MUNKÁSOKÉRT VAN, NEKÜNK MÁS RENDSZER KELL!

A Munkáspárt szakszervezeti munkacsoportja a múlt héten Kiskunfélegyházán járt a Ganz-Röck-nél, ahol találkozott Sárosi Péterrel, a VASAS regionális vezetőjével, és Kengyel Gáborral, a Ganz-Röck 31 éves szakszervezeti titkárával.

A fiatal szakszervezeti vezető öt és fél éve dolgozik a gyárban, idén februárban választották meg szakszervezeti titkárnak. Ez a legkeményebb bérharcok közepén, a sztrájkok idején történt. A dolgozók elfogadták, és felsorakoztak mellé, holott elkeseredettek, mert azt látják, hogy bármit tesznek, nem történik semmi.

A többség ugyan június végén egy havi bérét megkapta, még mindig három és félhavi bérükkel tartoznak. Idén étkezési jegyet egyáltalán nem kaptak. Amikor április 13-án az új vezérigazgató munkagyűlést hívott össze, egyértelműen közölte: nincs sem pénz, sem munka.

A tavaly október óta tartott sztrájkokkal

csak részeredményeket sikerült kicsikarniuk. A sztrájkokban mintegy 200 dolgozó vett részt, gyakorlatilag a teljes fizikai állományuk, és a szellemi dolgozók nagyobb része. Több munkabeszüntetésük is volt, legtovább 12 napig sztrájkoltak, de nem volt eredménye. A tulajdonos azt mondta, folytassák nyugodtan tovább, addig sem kell bért fizetnie. Sajnos jelenleg nincs megrendelés a gyárban, ezért termelés sincs, nincs mivel sakkban tartani a vezetést. Korábban horvát sztrájktróket is alkalmaztak, akiket transzparensel fogadtak, amire horvát nyelven azt írták fel: „A mi gyerekeink éheznek, ti meg dolgoztok”. A horvát dolgozók megértették az üzenetet, nem is vették fel a munkát, hazamentek. Sajnos az is igaz, hogy senki nem állt melléjük. Szolidaritási nyilatkozatokat kaptak, de jobb lett volna konkrétabb támogatás.

A VASAS végső elkeseredésében arra

szólította fel a dolgozókat, hogy tömegesen lépjenek ki a munkahelyükről, és menjenek álláskeresői járadékra. A tömeges kilépés egyfajta nyomásgyakorlás lett volna, az álláskeresői járulék pedig némi anyagi könnyítés a több hónapja fizetés nélkül lévő dolgozóknak. A felhívásra mindössze 20 dolgozó lépett ki, pontosabban kilépett volna, ha a gyár kiadja a papírjaikat. Egyszerűen nem érthető a tulajdonos magatartása.

A Ganz-Röck a Vegyészert tulajdona. Nem titok, ez egy Fideszhez közel álló, „nemzeti nagytőkés”, mondhatni magyar vállalkozás. Még sincs olyan kormányzati befolyása, amivel meg lehetne menteni ezt a termelő üzemet? Ha meg nem akarják fellendíteni, akkor engedjék el a dolgozókat, mert több száz családnak kell megélhetést biztosítani!

A dolgozók közül néhányan még bíznak abban, hogy még radikálisabb fellépéssel elérhetnek valamit, de ezt a többség már nem támogatja. Elkeseredettek az emberek, lemondtak minden harcról. Rövidesen tovább kell lépniük, mert egyenes úton vannak a nyomor felé. Többen már jelentkeztek a kecskeméti Mercedes gyárba, de lesznek, akik külföldön próbálnak szerencsét. Sokan még várnak valami csodát, hátha mégis beindul a gyár.

Kengyel Gábor hozzászól: „Egyet megtanultunk: ez a rendszer nem a munkásokért van, nekünk más rendszer kell!” ■

„NEMZETI NAGYTŐKE”

A kiskunfélegyházi Ganz-Röck Zrt. több mint háromszáz dolgozója sztrájkbizottságot alakított, és a magyarországi tőkés rendszer legújabb kori történetében egyedülálló módon, egységesen 12 napig sztrájkolt jogos béréért és juttatásaiért.

Miért egyedülálló dolog ez? Hisz nincs olyan év, hogy ne sztrájkolnának a vasútnál, ne fenyegetőzne kisebb-nagyobb szakszervezet munkabeszüntetéssel. Ez így is van, viszont tudunk-e olyan sztrájkokról az elmúlt húsz évben, ahol a termelési szektorban sztrájkoltak? Nem, nem volt ilyen. Szolidaritási nyilatkozatok születtek, de több napos sztrájkok nem. Felmerül – és aki dolgozott már termelőüzemben, annak is ez a kérdés – miért nem zárja be a tulajdonos a gyárat, ha nincs megrendelése, ha úgy érzi, nem éri meg neki? A TDK-nál nem gondolkodtak, van profit, megy a cég, ha nincs, bezár. A Ganz-Röck tulajdonosa a Vegyészert. A Vegyészernél nincs profit, mégsem zár be? Miért nem rúgják ki a dolgozókat? Miért nem alkalmazzák azt a módszert, mint más cégnél, hogy ha nincs munka, felírják a melós elérhetőségét, és ha van munka, behívják dolgozni? Mi van a háttérben, hogy a tulajdonosok nem hajlandóak egy dolgozónak sem kiadni a papírját?

Talán azon taktikáznak, hogy ha fenn tudják tartani azt a látszatot, hogy adósság ugyan van, de nincs csőd, akkor el lehet húzni a kifizetéseket? A követeléseket át lehet ütemezni, amíg a lenyúlt pénzt el nem tüntetik? Keresik azt a megoldást, hogy a tulajdonosnak ne kelljen zsebébe nyúlva kifizetni a tartozást?

Vagy talán a politika szól bele a gazdaságba, mint már annyiszor Magyarországon? Ebben különbözne a „gonosz multi” az Orbánék által dicsért „nemzeti nagytőkétől”?

Pontosabban: ebben sem különböznek?

FIGYELJÜNK EMBERTÁRSAINKRA!

BESZÉLGETÉS SZABÓNÉ BERTA IRÉNNEL, A VAKOK ÁLLAMI INTÉZETÉNEK IGAZGATÓJÁVAL

A Vakok Állami Intézete – jogelőd intézményét is figyelembe véve – több mint százéves múltra tekint vissza, nyújt bentlakásos ellátást, foglalkoztatást látás-sérültek számára. Először 1825-ben jelent meg ez az intézménytípus.

Az Intézet, s így annak vezetője sem politizál, mégis megtisztelték jelenlétükkel a Munkáspárt május elsejei ünnepségét. Miért? Talán azért, mert mi velük is szolidaritást vállalunk, mint mindenki, aki az aktuális kormány rendelkezésének kárvallottja lehet. Mi úgy érezzük, nem lehet elégszer felhívni a figyelmet arra: az emberség és az egyén tisztelete mindenképp felett áll.

– *Milyen rendszerben működik most a Vakok Állami Intézete?*

– Jelenleg négy telephelyen működünk. A Hermina úti egységben rehabilitációs tevékenység folyik, illetve nappali szolgáltatás. Ez azt jelenti, hogy a klubba körülbelül harminc látássérült ember jár be rendszeresen. Bejönnek, napközben ott tartózkodnak, utána hazamennek, közben szolgáltatásokat vesznek igénybe. Van családsegítő szolgáltatás is, ahol elsősorban a régióból érkező látássérültek és családtagjaik számára nyújtunk segítséget, de telefonon az ország bármely csücskéből is megkereshetnek bennünket. Ezen a telephelyen működik a VERCS (Vakok Elemi Rehabilitációs Csoportja), ami egy 30 éves múltra visszatekintő, a közelmúltig egyedülálló tevékenység. Szolgáltatásunk keretében megtanítjuk a mindennapi életvitelhez szükséges alapvető tevékenységeket: mosást, varrást, főzést, lakáson belüli és az utcai közlekedést, speciális kommunikációt. Azokat a látássérült embereket is segítjük, akik felnőttkorban veszítették el látásukat, és azokat is, akik vakon születtek; integrált oktatásban részesülnek, de szükségük van a speciális technikák elsajátítására.

– *Konkrét segítséget nyújtanak? Adminisztratív tevékenységet is tanítanak?*

– A látássérült embereknek szakvélemény birtokában, normatív alapon fogyatékosági támogatás jár. Nyilván, ha nem tudja valaki, hogy azt hogyan kell igényelni, hozzánk fordul és mi szakmai tanácsot adunk, konkrét segítséget nyújtunk, eligazítjuk, információt adunk. A látássérült embereknek is szükségük van jövedelemre ahhoz, hogy az önállóságuk biztosítva legyen. Bármiben segítünk, ami a mindennapi élethez szükséges, beleértve a munkaerőpiacon való eligazodást is.

– *Különbség van azok között, akiknek van látásélményük, és akiknek nincs?*

– Igen. Akik vakon születtek, teljes értékű emberek, ugyanúgy élnek az életüket, mint a látók. Szeretnek, dolgoznak, szórakoznak. Ugyanakkor nem élték át a látásvesztés krízis-élményét. Más a helyzet azokkal, akik fiatal vagy felnőttkorban veszítik el a látásukat, nekik van látásélményük. Az ő segítségükre működik a VERCS, és többségük komplex pszichológiai szolgáltatást is igénybe vesz, hiszen a látásvesztés egy rendkívül súlyos krízishelyzet, amely egyéni szükségletekre igazított „támogatási csomagot” igényel. Nekik újra tanítjuk élni az életüket. Természetesen, aki vakon született és hozzánk fordul, szintén oktatásban, illetve segítségben részesül.

– *Gyakran szorongunk, ha egy vak embernek segíteni kell...*

– Sajnos az embereknek nincsenek ismereteik erről. Ha egy vak embert látunk, oda kell lépni és meg kell kérdezni, hogy segíthetünk-e. Lehet, hogy nem kér segítséget, de ezen nem kell megsértődni. Amennyiben kér, ajánljuk fel a karunkat, semmiképpen ne ragadjuk meg, és ne kezdjük el jó szándékkal sem taszigálni. A villamoson soha ne mondjuk, hogy ott van egy hely, hiszen ő nem tudja, hogy hol van az ott. Mondjuk azt, hogy az ön jobb oldalán van egy hely. Feltétlenül el kell mondani az irányt.

– *Igazgató Asszonynak nem szorult össze a szíve, mikor ezt a munkát vállalta?*

– Egy szakembernek az a feladata, hogy minden tudásával segítse a látássérülteket, és egyenlő partnernek tekintse őket. Tudtam, hogy mit vállaltam, és ennek fényében dolgoztam-dolgozom immár négy esztendeje. ■

MUNKÁBAN A KÖZPONTI ALAPSZERVEZET

Kedden reggel a munkáspárti alapszervezet két tagja a Kelenföldi pályaudvaron kezdte a munkát.

Meleg volt és az emberek az árnyékba húzódtak, így jó alkalom volt ez a Szabadság példányainak osztogatására. Szívesen vették a lapot a járókelők és az utasok. „Lesz mit olvasni a vonaton!” – mondta egy gyerekkel siető apa. A padokra elhelyezett szórólapok is fogytak. A pályaudvar előtt, az aluljáró lépcsőjénél és a buszvégállomáson is nagy a forgalom. Mindenhová érdemes kitelepülni!

A mostani út elsődleges célja a felderítés volt. Kitelepülés előtt érdemes eltölteni 1-2 órát a helyszínen, hogy tudjuk, merre érdemes menni, hol a legjelentősebb a gyalogos forgalom.

De az idő drága! Ezért – ha már odabuszoztak –, nem mentek üres kézzel. Néhány száz szórólap és Szabadság lapult a táskájukban – nem hiába!

Ki kell használni minden percet! Csak ez a hozzáállás vezethet sikerhez.

A Szabadság fegyver! – szoktuk mondani –, de csak akkor, ha eljut az emberekhez. Most pedig sok példány eljutott hozzájuk, érdemes ezt más állomásokon is megpróbálni!

LUDOVIKÁS „HAGYOMÁN

A Honvédelmi Minisztérium bejelentette, hogy augusztus 20-án a mai Magyar Honvédség új tisztjeit az egykori Ludovika katonai iskola hagyományait követve avatják. Példának okáért a növendékek kardrántással fejezik be esküjüket. A hazáért mind halálig!

Van egy kis baj az ilyen leporolt „hagyományokkal”. Nem lehet őket büntetlenül átültetni a mai korba. Nem azért, mert manapság a kard nem rendszeresített fegyver a hadseregben, és a fiúk még megvágják magukat. Nem, nem ezért. A régi kor szokásai részei annak a történelmi kornak. Nem lehet átvenni őket, hogy lelkünkben ne azonosulnánk az- zal a korrall.

„Bajtársak! Be fogjuk bizonyítani, hogy nem csak hősiessen halni, hanem hősiessen élni is tudunk. Mindnyájunk szívében ezek az érzések lobognak, lelkünk egyetlen szent fogadalomban egyesül, ezért ősi szokás szerint rántsunk kardot, célunkat három szóba tömörítve kiáltsuk egy szívvel egy lélekkel: A hazáért mind halálig!” – mondta az 1939. évi tisztavatáson a rangidős fiatal hadnagy. Ő volt vitéz jákfai Gömbös Ernő, akinek apját, Gömbös Gyula miniszterelnököt talán jobban ismerjük. Nos, Ernőke kitett magáért. A tüzérséggel a keleti frontra

kerül. A Szálasi-féle nyilas-fasiszta hatalomátvételnél nincsenek kételyei afelől, hogy a „hagyományok” mire kötelezik. Szálasi Ferenc nemzetvezető szárnysegéde lesz. A háború után 10 évet kapott a néphatalomtól, de szerencséje volt. Megszökött a szegedi Csillagból, és Ausztria- ra is befogadta.

De, ha már a ludovikás hagyományoknál tartunk, van belőlük szép számmal. Ilyen például a hálaadó istentisztelet az avatás napján. Ilyen „az ellenforradalmi emlékmű” előtti tiszteletadás. Az emlékművet 1920. június 4-én avatták fel annak emlékére, hogy ludovikások 1919 nyarán

SZOMBATHELYI FERENC

JÁNY GUSZTÁV

FARKAS FERENC

ANYOK”

fellázdak a Tanácsköztársaság ellen. A Nemzetvédelmi Akadémia mai hallgatói tarthatnának díszszemléket is a Vérmezőn a Nemzeti Hadsereg bevonulásának évfordulóján. Ez is hagyomány volt.

Aztán a régi hagyománynak megfelelően ki lehet a Nemzetvédelmi Egyetem falára tenni a Ludovika egykori parancsnokainak képét. 1931-36 között a Ludovika parancsnoka vitéz Jány (Hautzinger) Gusztáv altábornagy volt, később vezérezredes. A keleti fronton hírhedtté vált emberellenes parancsaival. „Vegye tudomásul mindenki, hogy innen sem betegséggel, sem sebesüléssel, sem fagyással el nem engedek senkit. Azon a területen, hol gyülekezésünket elrendelték, hol az újjászervezést végrehajtjuk, ott marad mindenki, míg meg nem gyógyul, vagy el nem pusztul... A rendet és a vasfegyelmet a legkeményebb kézzel, ha kell, a helyszínen való felkoncolással, de helyre kell állítani.” Ugye, kedves? 1947-ben háborús bűnösként felakasztották, de ez manapság nem lehet gond, hiszen 1993-ban a tőkés Magyarországon rehabilitálták.

1936-38-ban a parancsnok vitéz Szombathelyi (Knausz) Ferenc vezérezredes volt. 1942-ben a magyar hadsereg által elkövetett délvidéki vérengzés idején a vezérkar főnöke. 1946-ban a jugoszlávok ítélik halálra. Akkor úgy gondolták, hogy a vezérkar főnöke nélkül ekkora emberiségellenes büntetést nem lehetett volna elkövetni. A tőkés Magyarország őt is rehabilitálja 1994-ben.

De akasszuk ki vitéz kisbarnaki Farkas Ferenc vezérezredes úr képét is, aki 1938 és 1943 között volt a Ludovika parancsnoka! Senkit se zavarjon, hogy a tábornok úr Szálasi idején országos elhelyezési kormánybiztos volt. Apróság, de neki is köze volt ahhoz, hogy a magyar koronát külföldre vitték. 1950-ben távollétében életfogytiglani börtönre ítélték.

Szóval, csinján kellene bánni az ilyen történelmi hagyományokkal. A régi kor szokásai részei annak a történelmi koroknak. Nem lehet átvenni őket, hogy lelkünkben ne azonosulnánk azzal a korrallal. Azonosulunk? ■

HAZA AFGANISZTÁNBÓL!

Nemzeti honvédség, Zrínyi és Bocskai, hősök és szimbólumok. Ehhez képest hova vezetett az új honvédelmi miniszter, Hende Csaba első útja? Laktanyákat vagy tiszti lakásokat nézett netán?

A világegyetem! Minisztériumi irodájának átvétele után első útja Brüsszelbe, a NATO-központba vezetett, mondhatni: ment jelentést tenni. A következő vizit célja Afganisztán volt. Rövid út volt, most háromszáz, nyár végétől bő félezren hosszabb időre maradhatnak a kérdéses országban.

Akár meghalni is, ugyanis az újabb magyar kontingens immár harci tevékenységet is el fog látni. Az ötszáznegyven magyar katona ellátása hiányos, a kormány által pénzelt Külügyi Intézet is elismeri: se pénz, se megfelelő ember nincs erre a misszióra.

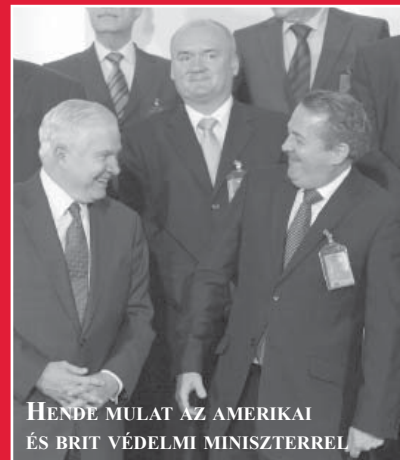
Ráadásul az említett időponttól hivatalosan semmi keresnivalónk sincs Afganisztánban, mandátumunk lejárt. Szekeres Imre egykori emeszpész honvédelmi miniszter azonban megígérte az erősítést és maradási Amerikának. A Fidesz-kormány pedig – ugyan az előző kormányzat szinte összes döntését felülbírálja –, a „szent tehénhez”, Washington igényeinek szolgáljteljesítéséhez nem mer nyúlni.

Sőt. Gazdasági válság ide vagy oda, a kormánynak van pénze öt darab speci Mercedes terepjáró megvételére. Filléres árú, alig 130 millió forint darabja. Még a szocialisták rendelték, már a fideszesek fizetik. Teljesítik szövetségi hűségüket Amerika és a nagy német multi felé is.

Az egész afganisztáni kaland egyébként 14 milliárd forintba kerül idén Magyarországnak. Ebből, sőt, az összeg töredékéből évtizedekre biztosítani lehetne az északi megyék árvízi védelmét.

Afganisztánban sohasem volt és most sincs semmi keresnivalónk. Nem volt ez másképpen akkor sem, amikor Moszkva adott parancsot a megszállásra, s nincs másképp ma sem, amikor Washingtonból érkezik az ukáz.

De mégis másképp van: Kádár János nemet mondott az afganisztáni kalandorságra!

TÖRVÉNY POLITIKUSRA SZABVA

Változtatott múlt héten benyújtott alkotmánymódosítási javaslatán a fideszes Lázár János és Kocsis Máté: e szerint a honvédség, a rendőrség és a nemzetbiztonsági szolgálatok hivatásos állományú tagjai leszerelésüket követően nem öt, hanem csak három évig nem lehetnének polgármester- vagy képviselőjelöltek.

Miért?

Nos, a fideszes Borkai Zsolt, Győr polgármestere most szembesült azzal, hogy már az őszi önkormányzati

választáson élne az új szabály, ami őt is érinti. Borkai 2006-ban szerelt le, addig a volt olimpiai bajnok tornász egy katonai szakközépiskolát vezetett Győrben. A polgármester népszerű ember a megyeszékhelyen, de aligha kérdéses, hogy most októberben bármely más Fidesz-jelölt is győzne.

Azonban Borkai Sziijjártó Péter emberének számít, aki a miniszterelnök mindenható személyes szóvivője. Kívánságára akár honvédségi törvényt is módosítanak... ■

HABEMUS PAPAM!

Van papánk! Felszállt a fehér füst, a „forradalom” elkezdődött. Senkit sem lepett meg: a parlament 2010. május 29-én megválasztotta Orbán Viktort Magyarország miniszterelnökévé. Az új kormányfő – Marxszal vitatkozva – összetéveszti a spontán dühkitörést a revolúcióval. Ez a szavazófülkében lezajlott „forradalom”, az 1956-os ellenforradalom által ihletett 1989-1990-es retrográd folyamat folytatása, más szereplőkkel. A honatyák kétharmada Orbán mellett szavazott, míg egyharmada ellene. A kialakult arány összhangban van az országgyűlés választási eredményeivel. Ezzel az aránnyal egyelőre nem lehet a Fideszt megállítani.

Ezen már csak egy igazi forradalom fog változtatni. Egy olyan forradalom, mely az egész tőkés társadalmi rendszert dönti majd meg, nem csak a kormányt.

Ennek is eljön az ideje. Az új kabinet nincs birtokában azoknak az anyagi forrásoknak, melyek fedezhetnék a populizmus költségeit. Az ígéretek és a rendelkezésre álló anyagi források között egyelőre látenszen, később mind elementárisabban feszítő ellentmondások magukban hordják az Orbán-kormány bukásának csíráit. A kétharmados többség ellenére gyengítheti a Fidesz-KDNP táborát a tömegek fokozatos bizalomvesztése. A bizalomvesztés pedig – mint azt az MSZP esetében tapasztalhattuk –

NARANCOS MOSOLY

megingathatja a fennálló hatalmat. Óriási a várakozás, óriási lesz a kiábrándulás is.

A Fidesz az MSZP rossz politikája, s nem a saját érdemei miatt győzött. Úgy is mondhatnánk, ezt a választást az MSZP nyerte meg a Fidesznek. Ezért Orbánék taktikai hibát követtek el, amikor túligérték magukat. Vagyis kevesebb ámitással is hatalomra kerülhettek volna, mert a voksolók a szocialistákat le akarták váltani. Akkor nem kellene kitenni magukat annak, hogy kiábrándulásuk miatt a tömegek később szembe kerüljenek a Fidesz-KDNP kormánnyal.

A kétharmados többség birtokában ezek után Orbánéknak mindent meg kell tenniük, hogy hosszú időre konzerválják szavazóik rokonszenvét. Sziszifuszi munka lesz ez, melybe csak belebukni lehet. A váltógazdaság mechanizmusa azonban kormányserével ezt ideiglenesen meg fogja oldani – amíg meg nem érlelődik a szocialista forradalom.

Orbán Viktor magabiztosnak tűnő retorikája fügefalevele annak, hogy fél a konkrét részletektől és a távlatoktól. Konceptió nélküli pragmatikus politikus, aki máról holnapra sötétben tapogatózik. Fő gondja jól tartani munkatársait, és revánsot venni azokon, akik nyolc éven át, kis hasznot hozó ellenzéki szerepre kárhoztatták. Amit megvalósítani akar és tud, kevés lesz a tömegbázis fenntartására.

Az MSZP amatőrizmusa és basáskodása juttatta bársonyszékbe Orbán Viktort, de senki se higgye, hogy a Fidesz ezért hálás lesz ellenfeleinek.

KELL A POLITIKAI MEGÚJULÁS!

Senki sem vitathatja, hogy nagyon régen végzek pártmunkát. A pártvezetés javaslatait is mindig átgondolom, s most tökéletesen egyetértek. Ha azt akarjuk, hogy a Munkárpárt éljen, össze kell szedni magunkat. Elvtársak, szedjük össze magunkat!

A bőlesek követ senki sem hordozza magával. De a párt minden tagjának, minden szervezetének van tapasztalata. Ezeket kell hasznosítani! Kiket akarunk meggyőzni? Önmagunkat, vagy másokat? Nyilván másokat. Akkor viszont fel kell hagyni egymás győzködésével, a sokszor értelmetlen vitatkozásokkal. Elvtársak, nyitni kell kifelé!

A pártközpont valami mágikus fogalomként él a párttagok fejében. Pedig nem az! A pártközpont, a forradalmi központ négy-öt ember munkáját jelenti. Mondjuk ki őszintén: mit akarunk?

Thürmer elvtárs menjen el munkát keresni, vagy osszedobjuk a nagyon kevés fizetését? Munkatársai menjenek a munkaügyi hivatalba (na nem szórólapozni, hanem állásért!), vagy előteremtjük ezt a pénzt? A válasz szerintem egyértelmű.

Szükségünk van elnökre, szükségünk van a munkatársaira, akik értünk dolgoznak!

Ha lesz forradalmi központ, joggal kérhetjük számon, hogy legyen megfelelő ellenzéki stratégia és taktika is, amely nem állhat pusztán a kormányzati lépésekre adott válaszokból, bírálatokból.

A kormányprogram alapos, elemző áttanulmányozása fontos: mi támogatható, mi nem!

A Szabadságban legyen egy oldal, ami az Interneten is önállóan hasznosítható, ami letölthető, elküldhető, nyomtatható. Tartalma: politikai állásfoglalás!

Fel kell mérni a régiók Internet-hozzáféréseit, tudásbázisát, a sokszorosítás és az anyagok szétküldésének lehetőségeit – mérjük fel, hogy élhessünk velük!

Szellemi műhelyeket kell létrehozni az információk szélesebb áramoltatására! Csak így léphetünk igazán hatékonyan kapcsolatba a külvilággal.

Mindez lehetséges, de előbb össze kell szedni magunkat!

A politikai megújulás a mi megújulásunk is, jövönk záloga.

Mi tart még vissza?

FARKAS FERENC

HEGEDŰS SÁNDOR

SZOTYOLA-POLITIKA

Fontos hírt olvastam a minap: Vona Gábor fesztiválózással, bulizással tölti a nyarat. Szívesen találkozik ott is a hétköznapi magyarral, csak kérve kéri: ugyan már, a Nemzeti Együttműködési Nyilatkozattal hagyják békén!

Jogos a kérés, a képviselő úr rendes szabadságát kívánja tölteni. Macerás is lenne ebben a melegben a bocskai!

S ha miniszterelnökünknek jár a pihenés, jár az minden, tisztességben megfáradt, majd' két hónapig gürcölő parlamenti politikusnak.

Hiszen Orbán Viktor Bulgáriából üzent: Schmitt Pál legyen a köztársasági elnök. Nem, nem szabad arra asszociálni, hogy esetleg a tengerparti koktélok segítették a „forradalmi” döntést!

Schmitt Pál egyszerűen azért lett a nemzet „nagy embere”, hogy végre, valaki ne utalgasson vissza mindenféle törvényjavaslatokat megfontolásra.

Persze, még a végén azt is meg kellene fontolni, hogy a nem túl szép, nagy magyar valóságból hamarra átruccanni Dél-Afrikába, a foci VB megtekintésére, mennyire elegáns akkor, amikor a hazai hírek megerősítik a benzin drágulásának, a gázdíjak emelkedésének tényét!

Nincs bajom azzal, ha egy vezető államférfi rangjának megfelelően utazik, él, reprezentál.

Többek között az a dolga.

De vajon dolga-e, hogy néhány látványos, ám annál kevesebb kézzelfogható eredményt jelentő intézkedés után eltűnjön a színpalak mögött?

Persze, ellenzékéből sokkal egyszerűbben lehetett követelni a kilakoltatási moratóriumot, a bankok megadóztatását, a gáz- és villanydíj emelkedésének stopját. Nem ők voltak kormányon, a megvalósulást a kutya se kérte rajtuk számon.

Épp ezért most hagyjuk, hogy az MSZP – bár sejthette a választási eredményeket – még arra sem volt képes, hogy kinézzen az ablakon, s saját káoszán túlmutatva az ország problémáit is észrevegye. Parlamenti karosszékek lettek, sem nem ellenzékiek, sem nem politikusok.

S persze ott van még az LMP is, akikről maximum sejteni lehet, honnan jöttek, mit akarnak – csak azt látjuk, hogy cirka fél éves kampánnyal országgyűlési

szereplők lettek. Na, nem tényezők, de legalábbis szereplők. Csinos fizetéssel, épülő-építhető kapcsolatokkal.

Tudható, hogy a kétharmados többség mellett az ellenzék így se – úgy se rúghat labdába. Ráadásul a Jobbik, az MSZP és az LMP jó esetben csak a szotyolát köpködi a jövőben a takarítók bánatára – s nem egymást. Összefogást elképzelni köztünk komoly fantáziát igényel.

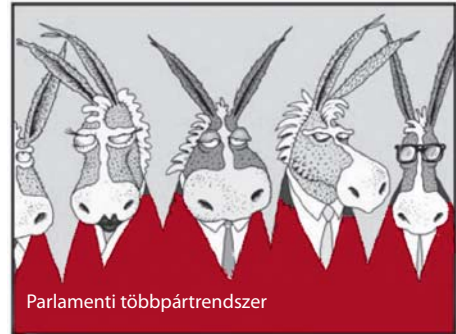
Maradt a fő kérdés, melyet nyolc éven át sulykolt a Fidesz: ők jobban tudják, jobban csinálnák. Tényleg?

Konkrétan: a feladat adott.

Az állam csődben (pardon, ők mondták!), a bankok és egyéb hiénák start-ra készen orozzák el az otthonokat (hol a moratórium a kiskapukra?), a közlekedési és infrastrukturális kiadások növekednek (bár az ellenkezőjét ígérték).

Azt már csak csendesesen teszem hozzá, hogy a forint olyan mélyrepülésbe kezdett „bizonyos nyilatkozatok” hatására, hogy a korábban devizahitelt felvettek már a fejüket sem tudják kapkodni – nincs hová.

De nem jobb annak sem, aki forintban

adósodott el: a kamatok maradtak, irreálisan magasán.

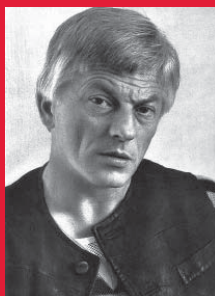
Nem véletlen, hogy kicsiny hazánkban mindenek fölött egy terület maradt megkérdőjelezhetetlenül nyereséges: a bankszektor. Így se legyenek illúzióink, már, ha maradtak: magyar, állami bank, mint olyan, nem létezik!

Nem az lenne a dolga a magyar államnak, hogy konkurenciát teremtsen a külföldi bankoknak? Megszüntessék a kvázi-kartellt, s valódi versenyhelyzetet teremtsenek a pénzpiacon is?

Igen, ez működhetne. De nem működik.

CSEH KATALIN

85 ÉVE SZÜLETETT NAGY LÁSZLÓ

1925. július 17-én született a Veszprém megyei Felsőiskázson. Képzőművésznek készült, de végül költő lett. Néhány évig ő volt a Kisdobos szerkesztője, majd főszer-

kesztője. Szergej Jeszenyin verseinek legjelesebb magyar fordítója. 1966-ban Kossuth-díjat kapott. A magyar paraszti életet szenvedéseivel, örömeivel, babonáival és tabuival együtt önti lélekégető sorokba. A szülőföld, a falusi világ játékai, a szűkebb és tágabb család élménye határozza meg teremteni képes szellemét. A magyar parasztnak, kicsikónak, börzekés kislánynak és fájdalomnak, senki a magyar költészetben nem alkotja meg ilyen népdalra emlékeztető maximalizmussal a szívbe vésett tükörképét.

Másfél esztendeig bolgár ösztöndíjasként több ezer sort fordított a délszláv, a bolgár népköltészetből. Nem is tagadja, hogy életére és írásmódjára nagy hatással volt. Számos költeményét megzenésítették. Gazdag szókészlettel megáldott nyelvezete nélkülözhetetlen számunkra, ha meg akarjuk őrizni a nyelvet, „s ha lesz még arcunk”. Utánozhatatlan és másolhatatlan – írják róla. 1978. január 30-án halt meg. Feleségével, Szécsi Margittal közös sírja a budapesti Farkasréti temetőben emlékeztet elfeledett szavakra, sorokra, érzelmekre.

„Nem kötöztök le
gazdagok
foszló aranyos
madzagok
szegények fejét
emelem
ballagj utánam
szerelem”

(Tavaszi dal)

„A múltba csak azért tekintünk vissza,
hogy ezzel is a jövőt készítsük elő.”

„TÖKE ÉS FASIZMUS JEGYESEK”

A Jobbik bejutása a parlamentbe a 2010-es magyar parlamenti választásokon sokakat meglepett. Még többen lepődnek meg azon, hogy a Jobbik támogatói között vannak munkások is, munkanélküliek is. A kommunisták egyre gyakrabban kerülnek szembe azzal a problémával, hogy a tökeellenes tüntetéseken a kommunisták mellett megjelennek a Jobbik és más radikális jobboldali szervezetek tagjai és szimpatizánsai is. Így volt ez a szegénység elleni tüntetéseken, az arab népek melletti szolidaritási gyűléseken, vagy akár csak az otthonvédő mozgalom rendezvényein. Lehet-e tanulni valamit a múltból? Igen! A mai szereplők természetesen nem azonosíthatók a sok évtizeddel ezelőtti események szereplőivel, de a megválaszolandó kérdések hasonlóak. Nos, nézzük!

Az 1920-30 években a fasiszmus megjelenése jelenti az egyik legnagyobb elméleti és politikai problémát az európai munkásmozgalom, s ezen belül a kommunista pártok számára is. A fasiszmus akkor új jelenség. Eleinte sokaknak tetszik, sokan követik, sokan soha nem értik meg a lényegét. Ne feledjük: ekkor még nincs holocaust, nincs háborús szenvedés, sok mindent nem lehet tudni abból, amit ma már tudunk. Az olasz fasiszmus az első volt a fasiszta rendszerek sorában. Hatása Magyarországon is éreződik, megzavarja sok magyar munkás fejét is.

„Tőke és Fasiszmus jegyesek.” József Attila írja majd e szavakat 1930-ban a Farsangi lakodalom című verséhez. Ez a költő felismerése arról, amiről majd 1935-ben, a Komintern VII. Kongresszusán Georgi Dimitrov azt mondja: a fasiszmus a fináncsőke „legreakciósabb, legsovinsztább és legimperialistább elemeinek nyílt terrorista diktatúrája”. De most még az 1920-as években vagyunk.

„GIOVINEZZA, GIOVINEZZA, PRIMAVERA DI BELLEZZA”

„Giovinezza, Giovinezza, Primavera di bellezza”, azaz „fiatalság, fiatalság, a szépség tavasza” – éneklik az olasz fasiszták az 1920-as évektől. Benito Mussolini, az olasz fasiszták vezére 1922-ben 39 évesen Európa legfiatalabb miniszterelnöke lesz. Nem csupán a fasiszta induló, de személye is megtestesíti a fiatalságba vetett hitet, reményt adva a fiataloknak. Érthető, hogy nem marad el a hatás.

Az első világháború még nagyon is hat ezekben az években. Az olasz dolgozók remény nélkül néznek a holnapra, nincs munka, nincs enivaló, az országban eluralkodik a bűnözés, nincs rend, minden csak korrupcióval intézhető el. Az olasz fasiszták rendet ígérnek, munkát, az ország fejlődését.

A háborús veteránok fáradtak és csalódtak. Jobb életet akarnak, de a kormányok nem adják meg ezt a reményt. Mussolini maga is katoná az első világháborúban, érti a katonák lelkét és nyelvét is.

Nagyon sok embert magával ragadnak Mussolini eszméi. A fasiszták azt ígérik, hogy a lejáratódott parlament helyére igazi népi uralmat teremtenek. Az állam helyét átveszi a fasiszta párt, amely a jövő záloga. Köztársasági kormányt ígér, a szenátus megszüntetését, általános választójogot minden 18 évnél idősebb olasznak, beleértve a nőket is, 8 órás munkaidőt, minimálmért, a társadalombiztosítás megváltoztatását, a

FIAT BARILLA

ÚTBAN RÓMA FELÉ

nyugdíjkorhatár csökkentését 65 évről 55 évre.

A hatalomra jutó Mussolini ténylegesen jelentős gazdasági változást hoz. Megkezdődik a vasútvonalak villamosítása. Egyre több autó jelenik meg az olasz utakon. Elindul az olasz népaútó, a Fiat Barilla gyártása. 1932-37 között 112 ezret gyártanak, és olcsón, 10 ezer líráért adják. Idővel csökken a munkanélküliség is.

Az embereket magukkal ragadják a külsőségek, a fasiszták által teremtett mítikus világ, amelyet a történelemben először ők használnak ilyen intenzitással. Megjelenik a jelkép, a fascio, a rómaiak által használt fegyver, amely az összefogást jelképezi. Mint ismeretes, innen ered a fasiszmus szó is. Bevezetik a római kor dicsőségére emlékeztető köszöntést, a magasba lendített karral való köszöntést. Az olasz fasiszták fekete inget, egyenruhát öltenek, fegyelmezett harci csapatokba szerveződnek. Sokak lelkesen csatlakoznak Mussolinihez, amikor 1922-ben kiadja a jelszót: „Róma vagy halál”, és a fasiszták bevonulnak Rómába.

„FARE COME IN RUSSIA”

Van itt azonban más is! 1917-ben, Oroszországban győz a szocialista forradalom. Gyorsan híre megy, hogy ott a munkások és parasztok veszik kézbe a hatalmat. Sok embernek tetszik a gondolat: csináljuk mi is úgy, mint Oroszországban, azaz „fare come in Russia”! 1919-20-ban a munkás-ság az utcára vonul. 8 órás munkaidőt követelnek, a munkahelyek és a bérek megvédését. 1919 szeptemberében Torinóban, a Fiat Műveknél létrehozzák az első munkástanácsot. A munkások 1920 folyamán számos üzemet elfoglalnak, és önálló termelésbe kezdenek. A gyárak védelmére létrehozzák a „forradalmi gárdát”. Reálisnak tűnik a kommunista alternatíva. A munkástanácsok egyik létrehozója Antonio Gramsci, a kiváló marxista. 1920-ban 29 éves. Hamarosan ő az Olasz Kommunista Párt egyik megalapítója. A fasiszták pár év múlva börtönbe vetik, és ott szerzett betegség következtében hal meg. A kommunisták előretérése megrettentí az olasz tökéssztyált, de a középosztályból sem akarják sokan az „orosz utat”. A tőke a megoldást a fasiszmban látja. A korabeli röplap is erre utal. „Ki mentette meg Olaszországot a bolsevizmustól? A fasiszmust?”

MI A FASIZMUS?

Antonio Gramsci is felteszi a kérdést már 1921-ben: „Mi a fasiszmus nemzetközi szinten? Kísérlet arra, hogy a termelés problémáit gépfegyverrel és pisztolygolyóval oldják meg.” Gramsci egy újságcikket ír, némi leegyszerűsítéssel, de a lényegre rámutat: a kapitalizmus belső

ANTONIO GRAMSCI

problémáiról van szó, arról, hogy a tőke nem képes a nyomort, a bizonytalanságot, a válságot másképpen felszámolni, nem képes az „orosz veszélyt” másként megakadályozni, csak új módszerekkel, a fasiszmissal.

Sas Gyula magyar kommunista, aki ebben az időben Olaszországban él, 1923-ban ír könyvet: „Az olaszországi fasiszmus” címmel. Sas is arra a következtetésre jut, hogy „a fasiszmus feladata nem csupán a bolsevista veszély és általában a munkásmozgalom megsemmisítése, hanem a burzsoáziát foglalkoztató helyreállítási problémák integráns részének megoldása”. De ennél sokkal fontosabb az, amit a munkásrétegek hangulatáról ír: „Az összetett politikai helyzet és a belső ellentmondások nem tették lehetővé, hogy a munkásosztály felismerje az

A HÍRHEDT FASISZTA PLAKÁT

olasz fasiszmus valódi jellegét” – mondja, majd így folytatja: „Egyesek a fasiszmust a földbirtokosok terrorista gárdájának tekintették, mások a deklasszálódott, lumpenizálódott rétegek kalandor lázadásának, sőt olyan nézet is volt, hogy a fasiszmus egy forradalmi mozgalom.”

Klara Zetkin, a német és a nemzetközi munkásmozgalom legendás alakja, 1923-ban mondja a Komintern ülésén: „a fasiszmus jelenleg a nemzetközi burzsoázia általános támadásának klasszikus kifejezése, a legerősebb és legkoncentráltabb formában”. Az ekkor már 66 éves Zetkin nagy éleslátással mutat rá: „eddig zavar volt a fasiszmus megítélésében nem csak a proletártömegekben, de a forradalmi élcsapatban, a kommunisták között is. Sokáig az a nézet volt uralkodó, hogy a fasiszmus csupán a burzsoázia brutális terrorja, és ezért történelmileg egy lapon emlegették Horthy magyarországi fehér terrorjával.”

Zetkin azt is aláhúzza, hogy a fasiszmus azért jöhet létre, mert a tőkés gazdaság szétesik, a tőkésállam megbénul, nem képes alapvető funkcióit is ellátni. Megoldás lehetne a szocialista forradalom, de az európai szociáldemokraták éppen ezt árulják el.

Zetkin következő szavai ma is időszerűek és igazak: „A fasiszmus nem képes megvédeni a proletariátus érdekeit a burzsoáziával szemben.” Mit kell tenni? Nos, meg kell érteni, hogy miért támogatja sok munkás és dolgozó a szélsőjobboldali mozgalmakat, miért lehet a fasiszmus „éhezők, nélkülözők, egzisztencia nélküliek mozgalma?”

S, a legfontosabb: a megtévedt, manipulált, becsapott munkástömegeket meg kell nyerni a mi harcunknak, a kommunisták harcának, vagy legalábbis semlegesíteni kell őket.

TANULSÁGOK A KMP TÖRTÉNETÉBŐL:

1. Az 1920-30-as évek antifasiszta küzdelmeinek tanulságai ma is időszerűek.
2. „Tőke és Fasiszmus jegyesek.” A fasiszmus a fináncsőke „legreakciósbab, legsovinisztább és legimperialistább elemeinek nyílt terrorista diktatúrája”.
3. A fasiszmus nem képes megvédeni a proletariátus érdekeit a burzsoáziával szemben.
4. A kommunista párt feladata, hogy az embereknek megmagyarázza, hogy mi a szélsőjobboldal, mi a fasiszmus, és a megtévedt, manipulált, becsapott munkástömegeket helyes útra térítse.

MOST ÚJRAKEZDÉST HAZUDNAK

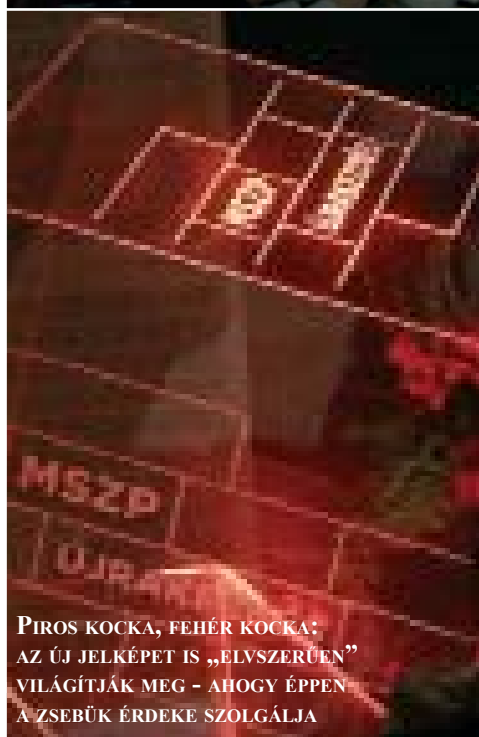
NEM VÁLTOZOTT SEMMI:
AZ EMBEREK CSAK A PLAKÁTOKON
KELLENEK A SZOCIALISTÁKNAK

A „MEGÚJULÁS CSAPATA”:
DÍSZ-FIATALOK ÉS DÍSZ-ÖREGEK
A PÁRT POSZTJAINAK ÉS PÉNZEINEK ÚJRA-ELOSZTÁSÁÉRT

LENDVAI TOVÁBB BIFLÁZZA:
RETTEGJ ORBÁNTÓL,
A TÖBBI NEM FONTOS!

PIROS KOCKA, FEHÉR KOCKA:
AZ ÚJ JELKÉPET IS „ELVSZERŰEN”
VILÁGÍJTJÁK MEG - AHOGY ÉPPE
A ZSEBŰK ÉRDEKE SZOLGÁLJA

HAZUGSÁG ÚJ DIMENZIÓBAN

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 334-1509; Telefax: 313-5423;
A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu
Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató; ISSN 0865-5146

A Munkáspárt internetcíme: <http://www.munkaspart.hu>